

VEELTEPELMUIZEN VOOR EEN VOEDSELWEIGERENDE KONINGSPYHTON

Ton Snippe,
Bittervoornstraat 13, 7559 BN Hengelo

Op de slangendag van oktober 1997, kocht ik van een standhouder een jonge koningspython. De man kon mijn vraag of het dier zelfstandig at niet beantwoorden, daar hij alle dieren bij elkaar in een terrarium hield, en daar dan een hand vol muizen ingooide. Ik besloot het risico toch maar te nemen, omdat het bewuste dier er erg goed uit zag.

Na een quarantaine- en acclimatiseringsperiode van ongeveer één maand besloot ik het dier maar eens voedsel aan te bieden. Als eerste probeerde ik een springertje van ongeveer twee weken, maar de python keek er niet naar om. Een paar dagen later heb ik het geprobeerd met een nestratje, wat resulteerde in een beet in mijn hand, omdat ik het dier moest pesten om zijn aandacht te verkrijgen. Ook nestmuizen waarvan ik de snuitjes en kopjes had verwond, konden de python niet verleiden.

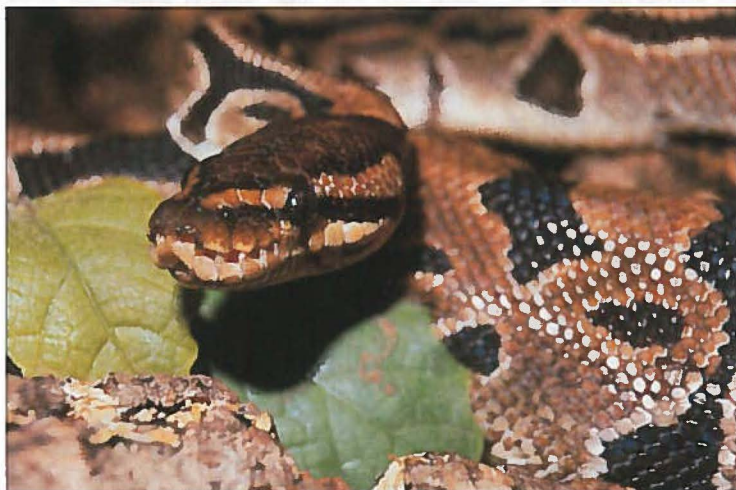
Uiteindelijk, nadat ik een half jaar had geprobeerd om het dier aan het eten te krijgen - dwangvoederen is voor mij een laatste redmiddel - bood ik haar een nestjonge veeltepelmuus aan.

Wie schetst mijn verbazing: toen ik de volgende morgen ging kijken was de muus verdwenen en de slang lag heerlijk in haar waterbak. Dit was de eerste keer in een half jaar tijd dat zij had gegeten, dus ik was bang om haar te overvoeren. Twee dagen later heb ik haar nog twee nestjonge veeltepelmuizen aangeboden die zij weer met smaak opat.

Eindelijk eet zij nu, zij het heel onregelmatig en soms spuugt zij de muus toch weer uit.

Waarom ze veeltepelmuizen wél accepteert, weet ik niet. Misschien komt het door een combinatie van de geur en de relatief rustige aard van deze dieren.

LITERATUUR

Python regius

Ross R.A en G. Marzec: *The reproductive husbandry of Pythons and Boas.*

Even E.: *De veeltepelmuus als ideaal voedseldier voor Lampropeltis pyromelana.* Litt. Serp. Vol. 15(1), 22.